

Prats basòfils

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al coll de la Bena en els prats que hi ha entre el veínat del clot del Pou i el coll de la Bena i
Emplaçament	Pista de Bagà a coll de la Bena (pk.15) al final de l'asfalt
Alçada:	1432,9

Coordenades:

Latitud:	42.26013
Longitud:	1.76604
UTM Est (X):	398223
UTM Nord (Y):	4679396

Classificació

Número de fitxa	08093 - 158
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Paratge situat en ple parc natural del Cadí Moixeró. S'hi arriba amb vehicle per la pista asfaltada de Bagà a Gisclareny o per pista forestal des del Puig seguint part del camí ramader. Del coll continua la pista forestal fins a Coll de Balma (fitxa 147)
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Hàbitat corine 34332.PEIN. Llei 37/1966; Decret 353/1983
Accés	Obert
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A003000120000YA
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dj., 08/08/2019 - 02:00

Descripció

Prats aptes per a la pastura ovina i bobina a la zona del Coll de la Bena , clot del Pou i vessant nord del veïnat del Roser i a Cal Ros. Es caracteritzen per tenir una extensió allargassada seguint l'orografia de la vall glacial i Amb una vegetació d'herbes de mida més aviat curta i també arbres de fulla caduca

Observacions:

Prats basòfils, secs, de terra baixa i muntanya mitjana. Pradells de "sedum album" i altres crespínells, de terraprims i replans de roca, calcícoles de la muntanya mitjana.

Història

Amb la necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana.

Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part.

Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet.

Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

DDAA. Mapa hàbitat corine 1:10.000. Parc Natural del Cadí Moixeró.

DDAA. Manual del hàbitats ens els boscos de Catalunya. Vol VI. Boscos. Generalitat de Catalunya.

